

**Рішення разової спеціалізованої вченої ради ДФ 26.133.136
про присудження ступеня доктора філософії**

Здобувач ступеня доктора філософії Сінько Андрій Сергійович, 1998 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2021 році Київський університет імені Бориса Грінченка за спеціальністю «Журналістика», з 2022 р. й дотепер працює викладачем кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Журналістика»

Разова спеціалізована вчена рада ДФ 26.133.136 Київського столичного університету імені Бориса Грінченка виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), місто Київ, від 29 травня 2026 року № 419, у складі:

Голова разової спеціалізованої вченої ради:

ЗРАЖЕВСЬКА Ніна Іванівна, доктор наук із соціальних комунікацій, професор, професор кафедри міжнародної журналістики Факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка.

Рецензенти:

КУЗНЄЦОВА Тетяна Василівна, доктор наук із соціальних комунікацій, професор, професор кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка;

НЕТРЕБА Маргарита Миколаївна, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент, доцент кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка. Офіційні опоненти:

САДІВНИЧИЙ Володимир Олексійович, доктор наук із соціальних комунікацій, професор, завідувач кафедри журналістики та філології Факультету іноземної філології та соціальних комунікацій Сумського державного університету;

ЗИКУН Наталія Іванівна, доктор наук із соціальних комунікацій, професор, декан Факультету соціально-гуманітарних технологій, спорту та реабілітації, професор кафедри соціальних комунікацій, словесності та культури Державного податкового університету.

На засіданні 24 липня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 06 Журналістика Сіньку Андрію Сергійовичу на підставі прилюдного захисту дисертації «Інформаційна діяльність як окремий управлінський інститут соціальних комунікацій» за спеціальністю 061 Журналістика.

Дисертацію виконано у Київському столичному університеті імені Бориса Грінченка виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), місто Київ.

Науковий керівник: Фіголь Надія Миколаївна, доктор наук із соціальних комунікацій, доцент, декан Факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертація Сінька Андрія Сергійовича «Інформаційна діяльність як окремий управлінський інститут соціальних комунікацій», подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 06 Журналістика за спеціальністю 061 Журналістика, є завершеною, самостійною роботою, що містить науково обґрунтовані результати, актуальність, наукову новизну, теоретичне та практичне значення і відповідає пп. 6-9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами), наказу Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 р. № 40 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації», затвердженого Міністерством юстиції України 03.02.2017 р. за № 155/30023. Дисертація Сінька Андрія Сергійовича та наукові публікації, в яких висвітлено наукові результати дисертації, виконані на належному науковому рівні з

дотриманням академічної доброчесності. Сінько Андрій Сергійович на високому рівні оволодів методологією наукової та педагогічної діяльності, набув теоретичних знань, відповідних умінь, навичок та компетентностей. Здобувач вільно володіє матеріалом.

Основні результати дисертації висвітлено у 9 наукових публікаціях, із них 4 – одноосібні, 3 – у співавторстві: 3 статті (з них 1 у співавторстві) у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України; 2 статті (усі у співавторстві) у періодичному науковому виданні, проіндексованому в наукометричних базах даних Scopus, 5 публікацій, в якій додатково відображено результати дисертації.

1. Фіголь Н. М., Сінько А. С. Інформаційна діяльність і мова преси у формуванні публічної комунікації. *Інтегровані комунікації*. 2025. № 2 (20). С. 6-10. DOI статті: <https://doi.org/10.28925/2524-2652.2025.21>
2. Сінько А. С. Трансформація інформаційної діяльності в умовах цифровізації сучасного суспільства. *Інтегровані комунікації*. 2025. № 1 (19). С. 220-225. DOI статті: <https://doi.org/10.28925/2524-2652.2025.128>
3. Сінько А. С. Значення зв'язків з громадськістю в системі креативної економіки. *Інтегровані комунікації*. 2024. № 1 (17). С. 101-105. DOI статті: <https://doi.org/10.28925/2524-2644.2024.1711>
4. Novokhatko L., Bielofastova T., Kononenko L., Baranova K., Sinko A. Dynamics of public opinion change under the influence of information campaigns in online media under martial law. *Journal of Theoretical and Applied Information Technology*. 2024. Vol. 102. No 19. P. 7137-7147. <https://jatit.org/volumes/Vol102No19/22Vol102No19.pdf>
5. Chunikhina T., Saiensus M., Sinko A., Iazvinska N., Klimovych O., & Siryk R. Communication Strategies of Internet Marketing of Trading Enterprises. *Journal of Law and Sustainable Development*. 2023. Vol. 11. No 3. P. 1-17. DOI статті: <https://doi.org/10.55908/sdgs.v11i3.820>

У дискусії взяли участь члени разової спеціалізованої вченої ради та висловили зауваження та побажання:

КУЗНЄЦОВА Тетяна Василівна, доктор наук із соціальних комунікацій, професор, професор кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, зауваження:

1. У роботі простежується широке історичне охоплення розвитку комунікаційних процесів — від античності до сучасної цифрової епохи, що створює ефект масштабної «панорамної реконструкції» розвитку комунікаційних процесів. Сам по собі такий підхід є зрозумілим із точки зору оглядового викладу, однак у межах дисертаційного дослідження потребує більш чіткої функціональної верифікації. Частина історичних екскурсів має радше ілюстративний характер і не завжди безпосередньо використовується для обґрунтування сучасної моделі інформаційної діяльності як управлінського інституту.

2. Дисертант у роботі, зокрема в підрозділі 1.2 «Методологія вивчення інформаційної діяльності в соціальних комунікаціях», представив широкий спектр теоретико-методологічних підходів до дослідження обраного феномену, що свідчить про ґрунтовне опрацювання автором наукової бази проблеми. Разом із тим, спостерігається певний акцент на загальнотеоретичних положеннях і принципах наукового пізнання, тоді як власне методологічна складова дослідження потребує більшої конкретизації. Крім того, емпірична частина роботи має лише розвідувальний характер та спирається на результати експертного опитування. Розширення вибірки та застосування додаткових кількісних методів дозволило б підвищити рівень узагальнення отриманих результатів.

3. Використання кейсів комунікацій ДСНС України, платформи «Дія» та Міністерства оборони України є концептуально вдалим і релевантним меті дослідження. Водночас ці приклади переважно мають ілюстративний характер, оскільки не супроводжуються систематизованим контент-аналізом

комунікаційних повідомлень, що могло б посилити емпіричну аргументацію висновків.

НЕТРЕБА Маргарита Миколаївна, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент, доцент кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, зауваження:

1. Переконливість результатів авторського опитування визначається не стільки чисельністю вибірки, скільки обґрунтованістю принципу її формування. У дисертації зазначено $n=21$, однак не описано критерії відбору учасників та не обґрунтовано достатність такого обсягу для цілей дослідження. Така інформація дозволила б повніше оцінити репрезентативність отриманих даних. Також варто пояснити вибір часового проміжку опитування в загальній логіці дослідження, зокрема, чому його проведено на фінальному етапі роботи.

2. Авторська тривимірна класифікація інформаційної діяльності (як процесу, як функції, як інституції) є одним із найбільш перспективних теоретичних здобутків дисертації. Вона має всі ознаки повноцінної аналітичної моделі, однак у третьому розділі цей потенціал реалізовано лише частково. Рекомендується у майбутніх дослідженнях розвинути запропоновану класифікацію до рівня повноцінної наукової моделі — такої, що не лише описує явище, а й дозволяє його вимірювати, порівнювати й прогнозувати в різних організаційних контекстах.

3. Рольова типологія, представлена у таблиці 3.1, охоплює переважно фахівців зі зв'язків з громадськістю. Для повноти аналізу рекомендується розширити її, включивши інших суб'єктів інформаційної діяльності — речників, прессекретарів, керівників інформаційних агентств та відділів комунікацій, медіаменеджерів, медіааналітиків, що повніше відобразило б реальну структуру суб'єктів інформаційної діяльності як управлінського інституту.

САДІВНИЧИЙ Володимир Олексійович, доктор наук із соціальних комунікацій, професор, завідувач кафедри журналістики та філології Факультету іноземної філології та соціальних комунікацій Сумського державного університету, зауваження:

1. По-перше, ключовим положенням дисертації є обґрунтування інформаційної діяльності як окремого управлінського інституту соціальних комунікацій. Автор переконливо доводить самостійність цього інституту, однак окремі аспекти його співвідношення з уже сформованими соціально-комунікаційними інститутами потребують додаткового уточнення. Насамперед це стосується меж між інформаційною діяльністю, журналістикою, зв'язками з громадськістю, стратегічними комунікаціями та інформаційним менеджментом. У низці випадків функціональні характеристики цих сфер частково перетинаються, що зумовлює потребу в більш чіткому визначенні критеріїв інституційної автономності запропонованого автором феномену.

2. По-друге, заслуговує на увагу запропонована дисертантом система функцій інформаційної діяльності. Водночас окремі функції мають високий ступінь взаємопроникнення та взаємозалежності. Зокрема, координаційна, інтеграційна, регулятивна та управлінська функції у практичній площині нерідко реалізуються одночасно в межах одного комунікаційного процесу. У зв'язку з цим виникає питання щодо критеріїв їхнього розмежування та можливості побудови ієрархічної моделі функціонування інформаційної діяльності, яка б дозволила уникнути певного дублювання характеристик.

3. По-третє, автор обґрунтовано застосовує інституційний підхід як основний методологічний інструмент дослідження. Разом із тим у роботі недостатньо представлено потенціал альтернативних теоретичних підходів, зокрема мережевої теорії, системної теорії комунікації, теорії соціального конструктивізму, концепцій цифрового суспільства тощо. Їхнє залучення могло б поглибити пояснення механізмів формування і трансформації

інформаційної діяльності в умовах мережевої взаємодії та цифровізації суспільних процесів.

4. По-четверте, дослідження переважно зосереджене на організаційно-управлінських аспектах інформаційної діяльності. Водночас поза належною увагою залишилися питання впливу алгоритмізованих платформ, штучного інтелекту, автоматизованих систем управління контентом та цифрових посередників на сучасні інформаційно-комунікаційні процеси. Урахування цих чинників дозволило б повніше розкрити специфіку функціонування інформаційної діяльності в умовах цифрової трансформації суспільства.

5. По-п'яте, у роботі послідовно доводиться управлінська природа інформаційної діяльності. Водночас дискусійним залишається питання про співвідношення управлінського та комунікаційного начал у структурі цього явища. На наш погляд, потребує додаткового обґрунтування теза щодо домінування саме управлінської складової, оскільки в багатьох сучасних комунікаційних практиках інформаційні процеси реалізуються через горизонтальні мережеві взаємодії, які не завжди мають виражений управлінський характер.

6. По-шосте, дискусійним є питання методологічної логіки доведення інституційного статусу інформаційної діяльності, оскільки у роботі переважає індуктивний підхід від опису функцій і характеристик до узагальненого висновку про інституціоналізацію.

7. По-сьоме, окремого уточнення потребує операціоналізація поняття «інститут» у межах дослідження та можливість його емпіричної верифікації.

8. По-восьме. Потребує додаткового уточнення, які саме чіткі критерії соціального інституту використовував автор для доведення, що інформаційна діяльність є інститутом, а не видом професійної практики?

ЗИКУН Наталія Іванівна, доктор наук із соціальних комунікацій, професор, декан Факультету соціально-гуманітарних технологій, спорту та реабілітації, професор кафедри соціальних комунікацій, словесності та культури Державного податкового університету, зауваження:

1. Термін «інформаційна діяльність» є надто широким, оскільки охоплює спектр процесів - від ІТ-інфраструктури та технічного кодування до PR, журналістики й пропаганди. Авторіві варто було б чіткіше розмежувати «інформаційну діяльність» як професійну практику, сферу діяльності та як інститут. Це допомогло б уникнути ототожнення соціально-технологічного процесу з управлінською структурою та детальніше окреслити інституційні ознаки об'єкта дослідження.

2. У формулюванні завдань (с. 20, завдання 1, 4, 6) використано дієслова процесуального характеру («проаналізувати», «дослідити»), що описують етап роботи, а не науковий результат. Це ускладнює валідацію висновків та їхню репрезентацію. Завдання «розкрити основні принципи, методи дослідження...» видається дещо технічним, оскільки зазвичай реалізується в межах методологічного апарату, а не виокремлюється як самостійне завдання.

3. Описуючи вибірку, доцільно було б чіткіше обґрунтувати репрезентативність: вказати обсяг вибірки, спосіб її формування, параметри статистичного аналізу та показники достовірності. Аргументація автора була б переконливішою, якби було пояснено специфіку «якісного аналізу відкритих відповідей» експертного опитування.

4. Опитування «розвідувального типу» на тему «Вимірювання PR-ефективності» є недостатнім для обґрунтування такої масштабної теоретичної рамки, як «інституціоналізація інформаційної діяльності». Доцільно було б розширити емпіричну базу дослідження.

5. Дисертація подекуди переобтяжена бібліографічними відомостями. Автор часто наводить повну назву праці (іноземні – мовою оригіналу та в перекладі). Хоча достатньо посилання на джерело у списку літератури, в основному ж тексті варто зосередитися на сутнісному аналізі ідей, що сприятиме динамічності викладу.

Результати відкритого голосування:

«За» – 5 членів ради,

«Проти» – немає.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада ДФ 26.133.136 присуджує Сіньку Андрію Сергійовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 06 Журналістика за спеціальністю 061 Журналістика.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради ДФ 26.133.136

Ніна ЗРАЖЕВСЬКА